

Mythologia, Venise, 1567 - X [127-128] : De Cyclopibus

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[133-134\] : De Cyclopibus](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre IX

[Mythologia, Venise, 1567 - IX, 08 : De Cyclopibus](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[133-134\] : Des Cyclopes](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[133-134\] : Des Cyclopes](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - X [127-128] : De Cyclopibus, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 24/12/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/1063>

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination305v°-306r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses[Cyclopes](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

pus. Is enim vino facile victus fuit, qui omnem Deorum immortalium potentiam antea minime formidauerat.

De Ixione.

SI C igitur multis rationibus ad probitatem & ad humanitatem erga hospites antiqui nos adhortabantur, quod etiam fecerunt per fabulam Ixionis. Nam ut hospitum presentia unumquemque ad humanitatem incitaret. Deos etiam finxerunt ad homines in hospitium aliquando accessisse: atque ingentibus suppliciis Deorum consilio illi affecti memorantur, qui crudelitate in hospites usi fuissent: illi; rursus honorifica & utilisissima premia reportarunt, qui per humani & benigni aduersus hospites extitissent.

De Ganymede.

GANYMEDEM fuisse à Ioue amatum omnes antiqui consentiunt, at cur fabulosè dicatur in cælum asportatus, nemo probabilem rationem explicauit, ex iis omnibus scriptoribus, quorum monumenta ad ætatem nostram peruenerunt. Ego sanè significare voluisse antiquos per hanc fabulam crediderim, virum prudentem, & qui recto consilio polleat, proxime ad Deorum immortalium naturam accedere. Nam vel nomen ipsum Ganymedis significat, virum consilio præstantè, quem ob eximiam prudentiam Deus ad se rapit, cum stulti neque sibi, neque cæteris quidem hominibus sint utiles. Dictus est Ganymedes pulcherriimus, quod anima prudentis hominis nullis prope sordibus humanis sit contaminata; quæ cum talis existat, facile ad Iouem rapitur.

De Harmonia & Cadmo.

ENIMVERO ut cunctis hominibus fieret manifestum quod necessaria est prudentia in rebus omnibus, ea finxerunt antiqui, quæ de Cadmo fabulati sunt. Is enim Mineræ consilio serpentem ad fontem Dircen occidit, & dentes seminauit, latronem scilicet cum sociis; quia maxime rerum omnium necessaria est prudentia imperatoris in rebus militaribus, quæ tamen omnis inanis est, nisi Dei optimi auxilium illi accesserit. at vero Harmonia Iouis & Electræ filia dicitur, quod illam in motibus spherarum inesse arbitrabantur, ut dictum, fuit.

De Medea.

NEQVE vero vno tantum exemplo, ut humanitate aduersus hospites viceremur, nos hortabantur antiqui; quando Midæ etiam facinus, qui Silenum perbenigne tractauit, ita celebratur. is enim suæ liberalitatis ergo magnum accepisset præmium, si tam prudens fuisset petendo & eligendo præmio ac dono Dei, quam liberalis fuerat in hospitem. Sed nihil certum petendum est à Diis, quia sæpius pernitiōsa petuntur à precantibus: temerè nihil iudicandum monemur per hanc ipsam fabulam, quoniam vel temerarium, vel stultum, vel dolosum iudiciū non patitur Deus diutius esse inultū.

H h h h a De

Mythologia

dere, nullamque in partem magis deuergere, quam turrata corona insignita idcirco in curru vehi sinxerunt. vocata est omnium deorum mater, quia, ut diximus, omnium corporum naturalium sit sedes & fundamentum, circa qua & ex qua omnis sit animalium generatio, & elementorum ferè mutationes. atque harum mutationum celeritati plurimum confert ventorum natura, qui ministri sunt frigoris & caloris: nam omnis vis naturæ plurimum ab illis adiunatur.

De Latona.

NEQVE vero simplex de mundi ortu explicatio per fabulas excogitata est ab antiquis; quippe cum ex informi materia, quam chaos appellabant, natum esse primum Solem ac Lunam crediderint. nam Latona dicta est chaos, quod omnia naturalia corpora in ea permixta & confusa latuisse credita fuerint. alii dixerunt Latonam esse terram, cui Iuno obstitit ne pareret Phœbum ac Dianam, ob frequentes vapores, qui mundo recente adhuc contigerunt, quibus Solem ac Lunam occultari diu accidit. cum vero ita frequentes nebulae contingant sole inualecente præcipue, pestifer sit aer, multiq; grauisissimi morbi animalia & plantas infestant. at ubi sol iustas vires assumpserit, tunc cessant illi morbi ob aerem digestum, omnisque vis pestilentiae, nisi si qua fiat e contagione, euanesceat. Sic enim Apollo est dictus serpentem sagittis interfecisse.

De Curetibus & Corybantibus.

QVOD autem venti terræ, rerumque omnium generationi plurimum conferant, patuit vel ex eo, quod Curetes ac Corybantes, qui venti erant, matris Deum ministros esse tradiderunt, quod per eorum strepitum significabatur. per hos enim non modo pluuia & frigora fiunt, sed omnia naturæ opera, neque vllum est vel plantæ vel animalis semen quod ventosum non sit & per ventum extrudatur, cum sit generationi proximum. sic igitur venti dicebantur salutis animalium autores, generationi rerum præfecti, & mari imperare, quod significabatur per Curetes & Corybantes.

De Cycl pibus.

TVM rursus eorum, quæ sunt in sublimi materiam, naturamque explicantes Cyclopum fabulam effinxerunt: Dixerunt enim Cyclopas esse vapores, e quibus fulmina, & fulgura, & tonitrua nascerentur ac fierent. neque vero vapores illi, nisi per calorem solis in aera possunt extenuari, qui partim e mari partim e terra extrahuntur. fiunt autem frequentes vapores eo tempore, quo fieri solent fulmina, hi postea in sublimi vi lunæ condensati, a superiore frigore detruduntur. At Ethicè.

Cyclopas impios, & deorum cultum contemnentes faciunt, & in omne genus crudelitatis ac feritatis propensos; & eorum principem Polyphemum præcipue, qui nihil honestum, nisi quod ventri placeret, nihil pium, nihil sanctum existimabat. Sed cum improbitas omnis Deos vindices habeat, re-meritis crudelitatisque suæ condignas pœnas persoluit in omne vitæ tempus.